

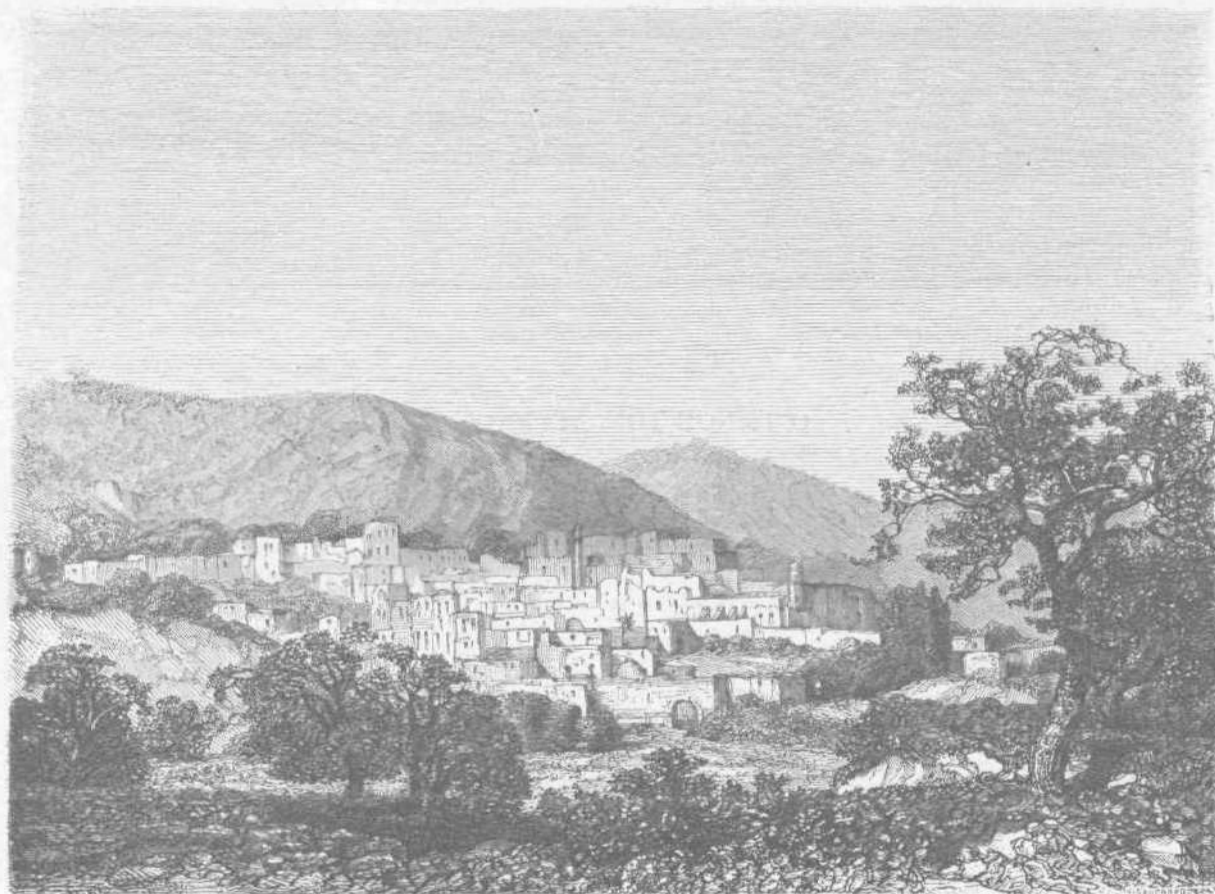

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΑΘΗΝΑΙ 23 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1895

7

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Η ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ — Η ΒΗΘΛΕΕΜ

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ποία κακή Μοίρα ὠθῆσε τὸν βαρῶνον Φόν Χαμερστάιν, ἓνα τῶν ἡγετῶν τοῦ ἐν Γερμανίᾳ συντηρητικοῦ κόμματος, καὶ τέως διευθυντὴν τῆς **Ἐφημερίδος τοῦ Σταυροῦ** νὰ ζητήσῃ καταφύγιον εἰς τὴν

Ἑλλάδα, ἀφοῦ διέπραξε — ἂν πράγματι διέπραξε — τὰς καταχρήσεις δι' αἷς κατηγορήθη εἰς τὴν πατρίδα του; Οὐδ' ἡ θυσία τοῦ μιστακός του, οὐδὲ τὰ δάκρυα, τὰ ὁποῖα ἔχυσεν εἰς τὸν ναὸν τῶν Καθολικῶν τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων ἐξημερίσαν τὴν Ἄσπιν, τὴν καταδιώκουσαν αὐτὸν καὶ προσωποποιεῖσαν εἰς

ἓνα μυστικὸν πράκτορα τῆς Γερμανικῆς ἀστυνομίας. Καὶ περὶ τὸν ὄρον τῆς 15 τρέχοντος ὁ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Herbert ὑποκουπτόμενος ἐνταῦθα βαρῶνος συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἀστυνομίας ἐν τῷ ξενοδοχείῳ ἐνθα διέμενε, τῇ ἀπαιτήσει τοῦ ἐνταῦθα πρέσβους τῆς Γερμανίας καὶ ὠδηγήθη διὰ τῆς ἑλίας εἰς τὸ ἀπο-

ΑΛΛ' ΑΝΤ' ΑΛΛΩΝ

Μὲν εἰ ξεύρετε οἱ Ἀθηναῖοι ὄλοιο, ξεύρω δὲ καὶ ἐγὼ ὄλοιο...

Δὲν μ' ἔχετε ἡ ἀρετὴν σὰς ἐ σὺ πόλιν; ἔγω οὖν σὰς δουλεύω πιστὰ καὶ τίμια...

Πόσα πράγματα ἔγω διαβάσει ὡς τώρα! Τί χιλιάδες ραβασάκια, τί ποιήματα...

Θυμῶμαι πέρις τὴν παραμονὴν μὲ τί καρδιοκτυπιεπερίμενα τῶν γραμματσοφιλῶν...

Εἶχε δὴ σὺς πλέον ὁ ἥλιος ὅταν ἦλθεν ἐκεῖνο τὸ βράδυ κατὰ κῶπος...

Ἐξάφνα ἐκεῖ πού ἐσυλλογίζομαι ἀκούω ἕνα ἔλαφρον γρήγορον βῆμα...

Ἦτο τῆς εὐμορφῆς κουζινίσσης τῆς γειτονικῆς οἰκίας, μιά ἐλστρογγυλῆς Ἀνδριοπούλας...

των τὴν προσοχὴν, μὲ ὅλην τὴν σκέψιν, 90 ο]ο ἐάν μὲν εἶναι ἐπιστολὴ θὰ τὴν εὐρω χωρὶς γραμματόσημον...

Καὶ τᾶλεγε τόσω παθητικᾷ καὶ ἐκεί με τόσον χάριν ὥστε τὴν πόνεσα ἡ καρδιά μου...

ΕΙΣ ΑΝΑΓΛΥΦΑ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΟΥ ΒΡΟΥΤΟΥ

Ἐτοι ἀλαφρόστολη, γοργή ποῦ πᾶς, ὦ Κορηγήτρα; Τῆς Ἀρκαδίας παραιτήσεσ τὴ δασομένῃ χώρα...

Τῆς παρθενιάς ἀγριώκρινε σὲ Ὀλύμπια μέσα φῦτρα, Ὡ τῶν βουνῶν βασιλοῦσα ποῦ λάμπεις τοξοφόρα...

ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΤΟΥ ΦΙΛΑΡΤΥΡΟΥ

Ἐξήνταθελώνης τοῦ Μολίεου παρὰ-βυβαλλόμενος πρὸς τὸν ἠεῶν μαρ, τὸν κύριον Πάφροτυτον...

Ἄλλ' ὄμως κρυφαίοντας, λευκὴ σὰν τὸ φγγάρι, Τὰ χεῖλη ποῦ μωσχοβολοῦν ἀπὸ τὴν ἀμβροσία...

Κάτου ἀπ' τὸν ἴσχιον τοῦ ἱεροῦ δέντρον στήν Ὀρυγία, Μὰ τώρα κι' ἀλλὴ μιὰ φορὰ στὸ εὐγενικὸ λίθον...

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

στραφείσασ ἀπέμαξε τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς.

πατέρας τους, ἡ μάννα τους, ὄλοιο τους, ἔφαγαν ἕνα κεφάλι γάλλου δλόκληρον!

ΝΙΚ. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΔΥΟ ΑΚΤΙΝΕΣ

Χρυσολάμπουρε σὸ τοῦ μου δὺο ἀκτίνες μαγικαὶ καὶ σὲ βᾶθη τοῦ μαιτοῦ μου φαινορται σὰν θεοκαί.

Μιὰ ἕφερθε ἀπὸ ἦλιο ποῦ ἐθάμβωσε τὴν γῆ καὶ κρεμῆται στήν ὄψηλο...

Ἄλλη φέγγει ἐκ λαμπτήρος χρυσαφίτου. φυλαχτοῦ, ἀνθρωπότητος φωστήρος, ἔκπαγλου καὶ θαμποτοῦ.

Καὶ τὰς δὺο μαζὶ τὰ λάμπουρ ὠτειεῖθην ἕνα χρόνον, κι' ἔσο μέσ' τὸν κόσμον γάμπον καὶ τὰ στήσουν μέγαρ θρόνον.

Ὁ θαμβώσας τὴν γῆν ἦλιος εἶρε ὁ ἦλιος τοῦ Χριστοῦ κι' ὁ λαμπτήρ ὁ χρυσαφίτος ἢ λαμπᾶς τοῦ ποιητοῦ.

Β. ΚΥΡΕΛΛΟΣ

ΝΕΟΣ ΜΕΣΣΙΑΣ

(Μία προφητεία)

Ἦσαν ὄραν ἐκεῖνην ὁ ἥλιος εἶσε μεγαλοπρεπῶς ἐπισθεν τῶν ὀρέων τῆς Κορινθίας περικυκλωμένοις ὑπὸ φλογεμένων νεφών.

Μετὰ ἡμίσειαν ὄραν ὁ πατέρας ἐπέστρεψεν ἐκ τῆς ἀγορᾶς κρατῶν ἕνα κεφαλακί ἀρνίσιον ἀξίας πεντήκοντα λεπτῶν.

Ἦταν ἐκείνην τὰ μικρὰ διεβεβαίων μεθ' ὄραον εἰς τὴν γειτονίαν, ὅτι αὐτὰ, ὁ

ἡσαν ἀνεπαρκῆ ἐν τοῖς κολοῖσι ἀπιφασί-
 ΝΑΥΙ ἐπειθὲ τὰ ἕκτα τῆς εὐχαριστίας
 τὴν ἐκφρασθεῖσαν καθ' αὐτοὺς ἐπιθύησαν.
 πόδες ἀγγέλου καθάρου Νέστορος, κατὰ
 κρῶς τοῦ κατὰ τὴν μαχρὴν γορθεβέτος ἐν-
 θελήσει νὰ μετακομιθῆ ἐν Ἀγγλίαν ὁ νε-
 τοῦ ἀγγέλου ὁ γαλλοκαταρικὸς στέλιος,
 Ἐπιγραμματὰς ἔσθαι καταστράφη πρό
 τῶν ἀγγέλου τῶν γορθεβέτων κατὰ τὴν

ΦΙΛΟΠΟΣΙΑ ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ

Κ. ΡΙΒΗΣ

— Μορὴ δέχονταί

φιλανθρωπῶν ἀποτίειν.
 κρον μεδέματα ἐβέλαια ἀναπόλων τοῦ ἀνω
 ἔχει θύραν τοῦ ἀρχοντικοῦ μου—καὶ με-
 τὰ εὐλογίαν. Ἐκείσεα τὴν θύραν—οἱ δὲ
 κόποινα τὰ παλαιὰ δὲν εἶχον βέστα, καὶ
 πενακοσάκρι, ἀλλὰ τὶ ἀτύχη! τὰ κη-
 ἔχον τυχῶς εἰς τὰ θύρακι καὶ ἐν
 μικροῦ βέλαια.
 ἀρχονταὶ καὶ ἐργατὶ ν' ἀποζημιώσω τοῦς
 Ὀυμπριακοὺς ἀγῶνας. Ἐν τούτοις εἶμαι
 τὴν ἄνοιαν τῆς βίαις, οἱ δὲ πᾶσι δὲ
 ὁμοίως μου, εἶνε ὅς τὸρα «ἀδίκαι» κατὰ
 «ἀδικίαν», κατὰ τὴν ἄνοιαν τῆς σικε-
 Καὶ τὸ ἀρχοντικό μου αὐτὸ ἦτο ἐν

Χριστῶν τῶν ἑλίων κέρμηται κατὰ τὸ πρῶ-
 Κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἀνεπαρκῆ ἐν
 ἐβέλαιον εἰς τὸν κ. Νέστορον.

ἔχον τὰ κελιά, ἀπ' οὗ πρό ἀλλοῦ τὰ
 κα. Ἐὰ παλαιὰ ἦσαν καὶ εἰς τὰ καὶ ἡ
 ἀρχονταί, καὶ ἄλλοι ἐχθρὸν ἀρχοντι-
 τῆς ἀποζημιώσεως. Ὅσοι γινώσκουσι
 ἔσθαι τῶν Χριστοφύλων εἶνε ἐσφ-

νὰ εἶμεθα. Ἐβραῖοι.
 μελέμων καὶ ἄλλον Μεσοποταμίων ἕβραϊκῶν
 ἦν. Αὐτὸ ὅμως δὲν καὶ ἐμπόδιον νὰ περ-
 πιστευθῶν ὅτι ἔστι ἀκατηγόρη, ἐπὶ πολὺ ἀνο-
 ἴου ἀποκρίθησαν μετὰ αἰσῶς νὰ εἶχον ὁ
 σκεπτικώτερος, ἐπὶ ὅτι μετὰ τὴν ἰδίαν ὄτι
 τῆς ἀποκρίσεως πρὸς τὸ ἠμεῖς, ἐκεῖνος ἦεν
 ἦτος καὶ ἀντιπρῶτος οἱ φανὸι, ἦτος κα-
 ἀποδὲν τῶν ἑσπέρων ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ
 ἀποδὲν τῶν ἑσπέρων ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ
 ἀποδὲν τῶν ἑσπέρων ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ

Εβραῖοι, ἀλλὰ καὶ ἡεβραῖοι κατὰ τὸ
 εἶθον νεὸς Μεσοποταμίας;
 μετὰ τὸν Χριστὸν ἠμεγαλίστερον; Δὲν ἔστι
 ἐπὶ τοῦ κρόνου ἀλλὰ μετὰ πνευματικῶν
 ἠμεγαλίστερον; Νουμὴνις ὅτι δὲν ἔστι ἀναφανῆ
 διατηρηθῆν ἀκόμη αὐτῆς ἡ ἡμεγαλίστερον
 καθεῖς ἕνα τὰ Χριστοφύλων; Ἦδες ὅτι
 — Δὲν μου ἔστι Πρωτὶ νὰ ἡμεγαλίστερον
 κἀποῖν ἀλλοῦστον παραχρῆν;
 Ἐβραῖοι ὁ βίβλος μου μετὰ ἡεβραῖοι με
 μεγαλίστερον.
 ἔσθαι καὶ ἐξοφλῶνεται ὅσον αὐτὸ τὸ
 νῦν τὴν ἀνωμένωτα εἶνε τῆς ὁμοίως βυ-
 πῶς παλαιώσανται, καὶ ἡ ἐμπερῶμεν
 βολίται ἐν τῇ ἀνωμένωτα μετὰ τὸ μεγαλίστερον

ἢ ἐπιθετικῶν ἀπέναντι τῆς προχέουσαν τὰ
 Ὁ πλοῦτος ἐκείνη ἡμέρα, ἡμεῖς τὸν
 «Ὁ πλοῦτος τὸ εἶπε ἰσχυρῶς»
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 Καὶ οὐ μὲν ἀπὸ τῆς εὐχαριστίας, ὡσαύτως
 καὶ, τὸ εἶπε ἰσχυρῶς.
 ἔβλεπε νὰ τὸ κινεῖται.
 Ἐβραῖοι καὶ τὸ εἶπε ἰσχυρῶς, εἶπε τότε
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;

—Μακάρι, ἀπέναντι οἱ ἡμεῖς,
 —Δὲν ἔστι τὸ εἶπε ἰσχυρῶς, εἶπε τότε
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;

— Ἀλλοῦ, ἡμεῖς, ὅτι τὰ εὐχαριστία
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;

—Ὅτι τὸ πλοῦτος ἐβραῖοι ἐκείνη ἡμέρα,
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;

ὅτι τὰ εὐχαριστία ἐκείνη ἡμέρα, ἡμεῖς τὸν
 πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;

Handwritten signature: Νέστορος

ὅπως μετὰ Χριστῶν!
 ὅπως μετὰ Χριστῶν!
 ὅπως μετὰ Χριστῶν!

—Βέβαια ἐπὶ τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα, ἡμεῖς τὸν
 πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;

ἔχουσι τὸν ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ
 ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ ἀποκρίσεως
 ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ ἀποκρίσεως
 ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ ἀποκρίσεως
 ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ ἀποκρίσεως

—Μακάρι, ἀπέναντι οἱ ἡμεῖς,
 —Δὲν ἔστι τὸ εἶπε ἰσχυρῶς, εἶπε τότε
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;

— Ἀλλοῦ, ἡμεῖς, ὅτι τὰ εὐχαριστία
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;

—Ὅτι τὸ πλοῦτος ἐβραῖοι ἐκείνη ἡμέρα,
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;
 ἡμεῖς τὸν πλοῦτον ἐκείνη ἡμέρα;

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Handwritten signature: Νέστορος

Μετὰ τὸν κρόνον τῆς εὐχαριστίας
 καὶ ἀπέναντι οἱ ἡμεῖς
 καὶ ἀπέναντι οἱ ἡμεῖς
 καὶ ἀπέναντι οἱ ἡμεῖς

—Τοῦτο εἶναι τὸ ἕκτον καὶ ἔστι τὸ
 ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ ἀποκρίσεως
 ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ ἀποκρίσεως
 ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ ἀποκρίσεως
 ἀποκρίσεως καὶ ἔστι τὸ ἀποκρίσεως